



WAT ZIJN DE KOPPELKANSSEN?

STELLING WEST BRABANTSE WATERLINIE



Probleem met blauwalg, wat doorloopt tot en met Zoommeer.

'In verder of opnieuw uitgraven grachten rondom forten, bijvoorbeeld bij Fort Pinsen, kan zoet water worden opgeslagen.'

Grote problemen met zoet water in de omgeving.

Hernieuwde belangstelling voor toponiemen (namen die slaan op de omgeving en het verleden).

In 2025 bestaat de Schelde-Rijnverbinding 50 jaar.

Halsters Laag was in het verleden een zout inundatiegebied maar met een knipoo naar het verleden zou hier ook best een zoetwaterberging kunnen worden gerealiseerd.

In 2027 is de Linie van de Eendracht weer beleefbaar!

Aandacht voor weervisserij; herstel ansjovisvangst.

West-Brabant als bakermat van de waterlinies met de Linie van de Eendracht en de West Brabantse Waterlinie.

De verdrinken stad Reimerswaal – de Atlantis van West-Brabant – is een interessant verhaal dat op spannende manieren te vertellen is.

Een andere manier om om te gaan met het zoetwatergebrek en de verzilting is het telen van gewassen (mееkrap?) die beter tegen zout kunnen.

Probleem rondom Bergen op Zoom: blauwalg.

KOPPELKANSSEN

Soms raakt zoet water te vervuild met afvalstoffen om overgeheveld te kunnen worden naar andere watersystemen. Een oplossing hiervoor zou de invoering van 'klimaatpolders' zijn, waar op een milieuvriendelijkere manier landbouw wordt bedreven.

Zet kunstobjecten in om het gebied aantrekkelijker te maken.

Organiseer stoomcursussen die ambtenaren voorzien van een historische fundering, zodat zij bewust kunnen voortbouwen op de keuzes die hun voorgangers hebben gemaakt.

Aansluiten bij Geopark Schelde (UNESCO)?

'De waterlinies waren gebaseerd op een diepe kennis van de omgeving. Zulke diepgaande kennis is ook wat we vandaag de dag nodig hebben om de huidige problemen op te lossen.' (Volkeraksluizen)

ATELIER MENNO'S REIS

VERBONDEN DOOR WATER



water



natuur



erfgoed

De Zuiderwaterlinie is een unieke ketting van historische vestingsteden en hun ommeland, verbonden door het typisch Nederlandse verhaal van verdedigen met water. Om vijandelijke troepen uit onder andere Spanje en Frankrijk tegen te houden, zette men het land rondom vestingsteden onder water. 'Inundatie' wordt dat genoemd. Fries strateeg en vestingbouwer Menno van Coehoorn (1641 – 1704) begreep dit als geen ander en ging 325 jaar geleden, in opdracht van de Staten-Generaal, op inspectiereis. Daarmee legde hij de basis voor wat we nu kennen als de Zuiderwaterlinie. Met zijn innovatieve geest en strategische kennis was hij de juiste persoon op de juiste plek. Hij bestudeerde de natuurlijke hoogtes en laagtes van het landschap en verbond op basis daarvan de bestaande verdedigingswerken met inundatiegebieden (gebieden die gecontroleerd onder water gezet konden worden) en enkele extra vestingwerken. Geïnspireerd door het werk van Menno van Coehoorn trad de Zuiderwaterlinie in zijn voetsporen en herbeleefde zijn inspectiereis.

Tijdens diverse activiteiten en evenementen kwamen verleden, heden én toekomst samen. Het erfgoed van de Zuiderwaterlinie vormt een inspiratiebron en versneller voor de huidige maatschappelijke opgaven. Denk aan klimaatverandering, water- en natuurbeheer en woningbouw. Daarom gingen bewoners, ambtenaren en experts tijdens de zogenaamde 'ateliers' in gesprek over de toekomst van het linielandschap. Deze 'Menno's van nu' deelden, onder begeleiding van Studio 1:1, hun kennis en ideeën vanuit de thema's water, natuur en erfgoed. Welke opgaven staan de Zuiderwaterlinie te wachten? En hoe kan de Zuiderwaterlinie vanuit haar kennis en historische verhaal die inspiratiebron en aanjager zijn voor de toekomst? Elk atelier leidde tot unieke, verfrissende inzichten. Die uitkomsten en koppelkansen zijn in deze kaart samengevat. Door hier samen aan te werken kunnen we komen tot de oplossingen die we zo hard nodig hebben.